

ANA BILIĆ

Die außergewöhnliche Herausforderung

Izuzetni izazov

Lesebuch als Mini-Roman in kroatischer Sprache mit
Vokabelteil

Sprachniveau: Beginner

Text Copyright © 2015 Ana Bilić
Photographie Copyright © 2015 Danilo Wimmer
Alle Rechte vorbehalten.

www.kroatisch-leicht.com

VORWORT

Izuzetni izazov – Die außergewöhnliche Herausforderung – aus der Serie *Kroatisch leicht* ist ein Lesebuch in Form eines Mini–Romans und ist für Kroatischlernende vorgesehen. Das Buch enthält eine Vokabelliste am Buchende.

✓	Level 1	Beginner	bis 800 Wörter
	Level 2	Fortgeschrittene	bis 1200 Wörter
	Level 3	Erfahrene	bis 1700 Wörter

Kroatisch leicht ist eine Buchserie zum Kroatisch lesen und ist eine wichtige Lektüre zur Erweiterung der Vokabel und zur Festigung der Sprachkenntnisse. Die Bücher als Mini–Romane sind mit Themen, Grammatik und Grundvokabel in drei Stufen des Kroatischlernens aufgeteilt: Beginner, Forgeschrittene und Erfahrene. Damit der/die Lernende sich zu einer oder anderen Gruppe richtig einteilen kann, dafür dient folgende **Orientierungshilfe**:

Beginner – Lernende, die sich von der Grammatik her mit dem Präsens aktiv und mit dem Futur I und Perfekt passiv auskennen.

Fortgeschrittene – Lernende, die von der Grammatik her in Kroatisch Präsens, Futur I und Perfekt aktiv verwenden.

Erfahrene – Lernende, die von der Grammatik her das Präsens, Futur I und Perfekt aktiv verwenden und sich mit Verbaspekten passiv auskennen.

Mehr Infos über weitere Mini Romane findet man im Internet unter:
www.kroatisch-leicht.com

Ein paar Tipps zum leichteren Lesen

1. Subjekt ausgelassen – Verb beachten

In einem Satz soll man immer das Verb und seine Endung beachten, weil das Subjekt oft ausgelassen wird. Das ist sehr wichtig, weil es Wörter gibt, die wie ein Subjekt aussehen, sind es aber nicht. Das ist der Fall bei den Wörtern «mi» und «ti». «Mi»

bedeutet neben «wir» auch «mir», und «ti» bedeutet neben «du» auch «dir». Also in einem Satz zuerst das Verb finden und durch seine Endung die Person erkennen:

Možeš mi dati knjigu? – **Kannst** du *mir* das Buch geben/reichen?

Šaljemo ti pismo. – **Wir** schicken *dir* den Brief.

2. Vokabelliste/Wörterbuch gleich nehmen oder doch nicht?

Das ist die Frage, ob man den Text als Information liest oder ob man die darin enthaltenen Vokabel auch lernen will. Falls man den Text als Information lesen will, sollte man nicht gleich nach Hilfe im Wörterbuch suchen: In jedem Satz kennt man sicher einige Wörter und den Rest sollte man aus dem Kontext erkennen. Auch wenn dann der Satz unverständlich bleibt, sollte man noch einen weiteren Satz lesen, wo man einen breiteren Kontext herauslesen kann. Wenn das nicht funktioniert, dann das Wörterbuch aufschlagen. Falls man den Text liest, um Vokabel zu lernen, dann sollte man auch neue Wörter nachschlagen, damit man keine falsche Bedeutungen der Wörter lernt.

3. Braucht man eigentlich Eigenschaftswörter?

Um die grobe Handlung zu verstehen, braucht man Eigenschaftswörter erst an der zweiten Stelle. Um den Text richtig zu verstehen und es zu genießen, braucht man Eigenschaftswörter unbedingt.

4. Wörter mit zwei Bedeutungen

Solche Wörter mögen bei dem/der Lesenden Unruhe stiften. Wie zum Beispiel:

«i» – und; auch

I ja želim čitati knjigu. – (*wörtlich*) Auch ich will das Buch lesen.

«trebati» – sollen; brauchen

«vrijeme» – Wetter; Zeit

«se» – sich; man

usw.

Es ist nützlich sich solche Wörter zu notieren, damit man nicht immer wieder in Verwirrung gerät.

INHALT – SADRŽAJ

1. Izuzetni izazov
2. Moj hrvatski jezik
3. Moja sestra Uschi
4. Krešo i njegova ideja
5. Prijedlozi
6. Kuhar ili kuharica
7. Jagoda i njezina ideja
8. Rivalstvo
9. Aktuelnosti
10. Momačko veče
11. Upoznavanje
12. Rivalstvo – druga runda
13. Dogovori
14. Odluka
15. Vjenčanica
16. Tko dolazi?
17. Lokal za momačko veče
18. Barbara i ja
19. Moji rođaci
20. Mali izazov
21. Trudnoća
22. Telefonski poziv
23. Informacije
24. Hans i njegova ljubav
25. Susret
26. Na kraju

1. Izuzetni izazov

Ja se zovem Lukas Ziegler. Ja sam kuhar po zanimanju, živim u Berlinu i volim Barbaru. Barbara je moja djevojka i mi se želimo vjenčati. Barbara dolazi iz Hrvatske. Barbara je rođena u Berlinu, živi u Berlinu, ali mi čemo se vjenčati u Zagrebu. Za 2 mjeseca. Proslava vjenčanja: ona, ja i njezina «uža obitelj». «Uža obitelj» su svi oni koji su direktno srodni. To nije rodbina. Rodbina je indirektno srodnica. Ah, da, naravno i moja obitelj. No ja nemam veliku obitelj. Mama, sestra Uschi, 2 ujaka i baka. Moji roditelji su razvedeni i ne razgovaraju. Moja mama je odlučna kad je u pitanju moj otac i moje vjenčanje: «Ili tvoj otac može doći na vjenčanje ili ja. Oboje – ne.» Zašto? To je duga priča. No to nije problem. Problem je što Barbara ima jako veliku «užu obitelj»: 3 ujaka, 2 tete, 4 strica, 2 bake i 2 djeda. Plus njihove obitelji. To je oko 50 ljudi. Koliko je velika njezina «šira obitelj», to ne želim pitati. Na vjenčanje će doći uglavnom svi iz «uže obitelji». Svadba će biti u restoranu. To je u redu. Prije proslave – matičar, a prije matičara – mala proslava u kući Barbarinih roditelja. Barbarini roditelji imaju veliku kuću. Tu je problem: mala proslava. Za malu proslavu trebam ja kuhati. Ja sam kuhar po zanimanju. Kad su njezini roditelji čuli da sam ja kuhar, odmah su pitali: «Lukas, da li možeš kuhati za proslavu prije matičara?» Barbara kaže da si odličan kuhar, a u Hrvatskoj ljudi vole dobro jesti.» Ja sam naravno rekao, da, zašto ne, vrlo rado. Ali poslije sam razmišljao: Što kuhati? Hrvatske recepte ili njemačke recepte? Najbolji hrvatski recepti su uglavnom riba, a ribu ja ne znam dobro pripremati. Njemačka kuhinja u Zagrebu nije svakom poznata. Kompromis? To sigurno ne. Ja želim ostaviti dobar dojam. Njezini roditelji su jako dragi i simpatični, ali su i kritični. Ja poznajem i rodbinu: neki su isto kritični. Barbara ne gleda na malu proslavu kao na problem. Ona kaže: «To što ćeš kuhati, bit će dobro. Glavno je da ja to volim. A ja volim sve što ti skuhaš.» To je naravno istina – ali opet: Barbara je jedinica i ja želim uvjeriti njezine roditelje da će ja za njihovu kćer dobro kuhati i dobro se brinuti za nju. Možda je to konzervativno, ali Barbara nema ništa protiv: ona voli da se ja brinem o njoj i ja volim da se brinem o njoj. Ali problem je što kuhati. Jer kako se kaže: ljubav ide kroz trbu.

2. Moj hrvatski jezik

Ja idem na kurs hrvatskog jezika. Da, to sam zaboravio reći: ja i Barbara živimo zajedno već 3 godine. Mi povremeno govorimo kod kuće hrvatski, ali to nije dovoljno. Barbara govorи njemački perfektnо i zato često ne govorи hrvatski. Zato ja ne mogu puno vježбati hrvatski i zato idem na kurs. Ja doduše učim iz knjiga i to svaki dan, gledam televizijske programe na hrvatskom, ali malо razumijem. Bar ja mislim da ne razumijem. Zašto tako mislim? Ovo je bio moj prvi razgovor na kursu:

Profesor: Kako ste?

Ja: Hvala, ja nisam dobro.

Profesor: Ne?

Ja: Ne, nisam.

Profesor: Zašto ne?

Ja: Ja učim hrvatski svaki dan, ali ne ide.

Profesor: Ne? Kako to?

Ja: Ne znam.

Profesor: Oprostite, ali vi već govorите hrvatski. Vi govorите hrvatski odlično.

Ja: Da?

Profesor: Da, vi cijelo vrijeme govorите hrvatski.

Ja: To nije dovoljno.

Profesor: Za početnički kurs je dovoljno.

Ja: Ja želim dobro govoriti hrvatski.

Profesor: Dobro. Recite mi: što ste po zanimanju, gdje živite i zašto želite učiti hrvatski jezik.

Ja: Ja sam kuhar, živim u Berlinu i želim oženiti Barbaru. Njezin materinji jezik je hrvatski.

Profesor: Hm... Ako je ovo loš hrvatski, kakav je onda dobar hrvatski?